

2003-2004

Målsättningen för Skövde IK säsongen 2003/2004 var att ta sig längre än föregående säsong, då man stupade i det som kallades förkvalserien till den allsvenska kvalserien. Alltså var målet att ta sig till den allsvenska kvalserien, men målsättningen var inte att gå upp, och det fanns en orsak till det. Allsvenskan hade sedan införandet av den serien i permanent form fungerat som två serier; en södra och en norra. Säsongen 2004/2005 var det på förhand bestämt att serien skulle bantas till en serie, från 24 lag till 16 lag, en bantning med åtta lag. Att i det skedet gå upp och försöka etablera sig ansågs i generella termer inför säsongen som en inte så god idé. Konkurrensen skulle bli benhård, och antagligen göra djupa hål i ekonomin.

Men vi vet hur det gick.

SIK nådde målsättningen och spelade i kvalserien till allsvenskan, knep andraplatsen efter IF Troja/Ljungby, och var ett allsvenskt lag inför säsongen 2004/2005.

PROFILSTARK ENSTÖRING

Skövde IK innehöll säsongen 2003/2004 en rad profiler. Spelare som, match efter match, byte efter byte, höll en hög nivå på sitt spel, och mixen var dessutom riktigt bra. Men den starkaste profilen av dem alla var lite av en enstöring, ändå väldigt social, trevlig och välartikulerad person som till säsongen hade köpt in nya skydd så han i det närmaste liknade en amerikansk fotbollsspelare; målvakten Nicklas Dyrén!

Son till kung Sune Bergman, guldtränare med HV 71 1995 där han utnämndes till monark, visade Nicklas Dyrén till en början inte upp något av den storhet som sakta men säkert blev tungan på vågen i den senare delen av säsongen. Och det var något av en ganska brokig väg till äkta kärlek för supportrarna också när Dyrén varvade fantastiska parader och närstridsvinster med höstlov som singlade in med fri sikt från distans. Till en början var det svårt att bli klok på hans spel, helt enkelt, och sportgruppen fick ta emot ganska mycket skit för värvningen från Aalborg IK inledningsvis. Men det skulle ändra sig.

MATCHSTRAFF, ASSIST OCH NOLLOR

Det började lite som en skakning på nedre däck. I träningsmatch nummer fem för säsongen drog Nicklas Dyrén på sig matchstraff, efter att ha skickat sin stöt rakt i ansiktet på Johan Andersson (som senare spelade i Linköpings HC, Timrå IK och

Färjestads BK i Elitserien). Och enligt egen utsago förtjänade han den också, eftersom han medvetet tacklade in Niklas Ljunggren på honom.

Dyrén växlade sedan stadigt upp under säsongen, och när försvaret – som var riktigt samtrimmat och väloljat – kom på hur och var Dyrén ville ha avsluten, blev SIK ett lag som var otroligt svåra att göra mål på. Att försvaret hade svårt att ställa om i början av säsongen kan ha varit en av orsakerna till att Dyrén släppte till synes några billiga puckar förbi sig, för de kom från en målvakt som älskade att få skott på sig från kanterna – Peter Andersson – och inte så mycket att ta hand om returer framför fötterna. Det kan till och med ha varit den orsaken, då försvaret var trimmat att släppa skott från kanterna i ganska många säsonger.

En del av storheten i Dyréns säsong ska givetvis också tillskrivas uteförsvaret som hade spelat tillsammans i fem-sex säsonger, och kunde med Dyrén i målet spela mycket tuffare på motståndarna utanför slottet, och dessutom – och inte minst viktigt – satsa hårdare offensivt då Dyrén var magiskt duktig på frilägen.

Och Dyrén hjälpte tillbaka. Som tredje back många gånger. Aldrig förut har Skövde IK haft en målvakt med den klubbtekniken, och om man bortser från att han gjorde sex assist i serie- och kvalspel som är fantastiskt bara det, var det hur många gånger som helst som han inte bara stoppade pucken

bakom mål och skickade den i sargen, utan faktiskt hittade ett blad.

De sex assisten var heller inga stoppa-pucken-bakom-mål-assist heller. Hemma mot Pantern i förkvalet (då han gjorde två assist i samma match), frispelade han Eric Örnberg med en flipp-macka till offensiva blålinjen. Hemsidan skrev så här om målet:

"4–0 var matchens behållning. Pantern åkte och bytte efter att ha rensat pucken ur zon, men glömde helt bort vem som regerar i SIK:s målgård - och utanför den. Dyrén svepte upp en lång passning på Eric Örnbergs blad och SIK kom fyra (!) mot en. Örnberg bromsade in framför Holm, fintade passning och dunkade sedan in trissan distinkt i nät. Spotlighten föll på Dyrén istället för brukligt på målskytten, och som fick mottaga publikens jubel för det briljanta uppspelet."

Nicklas Dyrén höll nollan, och gjorde det under sex matcher under andra delen av säsongen, och tre gånger i kvalet. IFK Kumla IK kunde till exempel inte överlista honom

en enda gång i kvalserien. Lägg därtill att han i 13 av 26 matcher hade över 90% så var det alltså bara i sju matcher han var någorlunda mänsklig mellan stolparna.

FÖRSVARET – NYCKELN TILL FRAMGÅNG

Försåsongen avslöpte annars helt utan skandaler, och SIK gjorde bra resultat och spelade solitt. När serien startade skulle motståndaren Tyringe SoSS krossas – det var känslan. SIK gick också snabbt upp i ledning med 3–0, men förlorade sedan tillställningen med 4–7.

- Man kan fråga sig vad vi höll på med. Första tio var bra, sen blev vi övermodiga, spelade otroligt dåligt försvarsspel och glömde helt av vad som är viktigt, morrade tränaren Tomas Kempe efteråt.

Där och då var det svårt att se några allsvenska kvalitéer i laget. Men försvaret skulle resa sig, av orsaker vi nämnt tidigare, och laget hade också extra talang i de bakre leden. Inte nog med att Emil Karlsson, Oscar Jansson, Robert Lundahl och Jonas Björkman gjort en handfull säsonger tillsammans, det smög upp talang underifrån av sällan skådat slag i Anton Strålman. Under silly season var det nog lite oroligt i supporterleden när stabile backen Robert Andersson vänt hem till Mariestad, och att inget nytt fläsigt nyförvärv ersatt honom, men det var ett högst medvetet val från sportchefen Bo Sandins sida. Han visste vilken talang han satt på, och redan under sommarmånaderna uttryckte han det ganska tydligt när han sa att han kallt räknade in Anton Strålman på sex backar innan säsongen var över. Så rätt han fick. NHL-scouterna trängdes på läktarna när det blev dags för allsvenskt kvalspel och Strålman var i sta'n.

Daniel Åsberg var det enda nyförvärvet utifrån och han bidrog med hårda, välriktade skott i offensiven och en tuff, hård kropp i försvarsspelet. Niklas Ljunggren gjorde sin andra hela säsong och hade växt in i A-lagskostymen som en offervillig, defensivt stark back.

MASLUGN – FINSK SISU – NORRLÄNSKT GO – VÄRMLÄNSKT VRES OCH SÅ...

...Andreas Elofsson från Kungsbacka och division II.

Forwardsbesättningen i Skövde IK denna säsong var den intressantaste på många år. Föreningen hade inför säsongen ratat ganska mycket division I-rutin och kompetens genom att inte förhandla om nya kontrakt med Lars Trygg, Anders Lundström, Patrik Åstemo, Tobias Thorén och Rikard Strömqvist. Den senare lämnade klubben redan under pågående säsong 2002/2003, men det var ganska tydligt att vare sig SIK-ledningen eller tränaren Tomas Kempe tyckte sig få ut mer för att nå nästa steg i dessa herrar.

Andreas Elofsson var en av de som hämtades in i deras ställe, och efter en mycket poängstark säsong i division II fick Tomas Kempe goda vitsord från en vän i trakten, och SIK beslutade sig för att prova honom. De behövde inte ångra sig direkt, och den anonyme forwarden spred energi både till laget och publiken med ett fantastiskt driv och fortsatte att göra duktigt med poäng även i division I.

De ratade spelarna ersattes i övrigt av Eric Örnberg (som lånats in säsongen före från allsvenska Bofors IK), som med värmländskt vres kunde reta upp vilken motståndare som helst med sin rappa trut, och som dessutom älskade att åka ifrån sina motståndare och finta upp dem i korvkön. Örnberg i friläge var det nästan garanti på mål.

Norrlänningen Magnus Boman hämtades från Mölndal; stenhård i kroppen och med en grym arbetskapacitet och tävlingsinstinkt. Masen Rasmus Ericsson var en spelare som sportchefen Bo Sandin haft koll på ett tag i juniorhockeyn, och när han efter hårt arbete fått hans namnteckning på ett kontrakt utlovades det i det närmaste en succé-center. Ericsson var en center av den gamla skolan, som kunde hantera både offensiven och defensiven och hade dessutom fina händer och levererade många fina passningar. Tyvärr var han skadad i inledningen av säsongen och missade de 13 första matcherna. När han sedan blev kvitt skadan blev han given som förstecenter trots nyss fyllda 20, mestadels bredvid Johan Skärgård och Jarno Honkonen.

Och på tal om Honkonen. Efter en säsong (2002/2003) där han slog SIK:s gamla poängrekord för en säsong med 65 poäng, följde han upp med en 50-poängssäsong där han höll ihop SIK:s offensiv på ett imponerande sätt. Aldrig en dålig match, och aldrig att han satte sina lagkamrater i svåra lägen på isen. Honkonen spelade enkelt, smart och radade upp mål och poäng via ett bra skott och ett fantastiskt spelsinne. Och han skulle avgöra den viktigaste matchen under hela säsongen.

Som lekkamrat med samma språkliga bakgrund fick Jarno och Skövde-publiken den här säsongen stifta bekantskap med...

TIMO HAKANEN

Han kom, han sågs, han segrade. Mikael Persson gjorde på sin tid en hyfsad drömdebut i SIK 1988, när han i sitt första byte, i sin första träningsmatch för klubben gjorde mål direkt. Persson var en teknisk begåvning utöver det vanliga, och en målgörare av rang och avig som tusan. Dessa ord passar alldeles utmärkt in på den väldige Timo Hakanen.

Hans debut mot Mörrums GoIS IK i cupen hemma i Billingeöv, där SIK mötte utöver GoIS:et Mora IK och IF Troja/Ljungby, var helt magisk. Undertecknad beskrev det på hemsidan så här:

"SIK:s senaste nyförvärv, Timo Hakanen, gjorde en bejublad debut med assist i första bytet och mål i andra. Snacka om pangstart!

Att Timo sedan inte riktigt orkade hela vägen har sin förklaring. Han har inte varit så mycket tid på is ännu och tränare Kempe skyndar långsamt.

- Vi måste ge honom tid och det märks att han behöver det. Men han visar ju att han är en smart spelare, sa Kempe.

Det var inte så att Timo försvann spårlöst efter de två första bytena. Inte på långa vägar. Karl'n är ju för tusan stor som ett skjul! Men när det är dags för seriestart kan vi nog förvänta oss mer, när han acklimatiserat sig och kommit i fas med träningen.

Hans tre första byten gav nog de flesta SIK-entusiaster ståpals. I första bytet rundade han målvakten och gav Niklas Ljunggren ett smörpass som med öppen bur inte kunde missa. Då hade Timo spelat cirka 10 sekunder för sin nya klubb!

I andra blev han fint framspelad av Jonas Björkman och Eric Örnberg, kom i bra fart och tog sig runt försvaret och sedan målvakten. Mål! Då hade han väl kanske brutit halvminuten som spelare i SIK-tröjan.

I det tredje var det inte långt borta att han gjorde mål på nytt. Han bröt in från vänsterkanten och var på väg att runda målvakten när han hakades upp av en försvarare i sista stund."

Det behöver inte nämnas att han fick med sig en utvisning i det där tredje bytet...

Timo gav SIK-publiken många fina stunder, och fantastiska dribblingsnummer senare under säsongen. Inte minst när han i Tyringe direkt på tekning petade pucken mellan benen på sin tekningsmotståndare, gick rakt på mål, fintade ner målvakten och lyfte in 3—2 till SIK (matchen slutade 4—4).

KVALTIDER

Att Skövde IK skulle gå till förkval stod ganska snart klart. Eftersom hela åtta lag gick dit hade SIK redan efter 22 omgångar – när det återstod tio matcher av grundserien - skapat sig ett behagligt försprång på 14 poäng dit på sin andraplats efter Tingsryds AIF. TAIF vann senare serien en poäng före Skövde och två poäng före Borås, och dessa tre lag var lite i en klass för sig. Pantern, Mariestad och Tranås bildade en trupp i mitten och just ovan strecket hamnade Tyringe och Olofström, endast en poäng före Hästen.

SIK hamnade in en förkvalsserie bestående av Pantern, Mariestad och Olofström, och lottningen var klar i förväg. Det var viktigt att SIK vunnit sista grundseriematchen mot Osby IK (8—2) och behållit sin andraplats, allt för att slippa Tingsryds AIF i kvalet – ett lag SIK haft svårt mot med en oavgjord match hemma (2—2) och en förlust borta (2—5). TAIF hamnade istället ihop med trean Borås, Tranås och Tyringe.

Endast vinnaren gick vidare till kvalserien, så det var inte läge med någon formdipp i de sex förkvalsmatcherna. SIK inledde hemma mot Olofström och fick bara med sig oavgjort – 1—1 – efter en formidabel insats av en före detta SIK-spelare i målet: Peter Andersson. Andersson stoppade 36 av 37 skott och SIK lyckades kvittera först i tredje perioden genom Johan Skärgård när det återstod 3.49.

Efter segrar mot Mariestad borta (5—3) och Pantern hemma (5—0) var det åter dags för Olofström, denna gång på bortais. SIK var illa ute, men reste sig efter att Johan Skärgård påpassligt styrt in en passning från kanten 12.03 in i tredje perioden bakom Peter Andersson.

- Köp en lott, riktade Andersson till Skärgård om det målet efter slutsignalen.

Andreas Elofsson kunde fastställa slutresultatet 4—2 i tom bur och med två omgångar kvar låg SIK på kvalserieplats med två poäng tillgodo på Pantern. Närmast väntade derby mot Mariestad på hemmaplan.

SKADSKJUTET – MEN INTE UTRÄKNAT

SIK tappade viktiga centern Timo Hakanen inför förkvalsserien på grund av en fotskada. Värre blev det under derbyt då Johan Skärgård fick utgå med en fotskada och plötsligt hade man två viktiga kuggar på skadelistan. Derbyt vanns av BoIS med 4—2 efter två mål av Ronny Johansson och ett av Lars Trygg – ratad i SIK inför säsongen. Slakten är värst!

BoIS jublade kungligt efter slutsignalen, men tyvärr fick de bara jubla åt segern. I och med att Pantern vann med 5—0 hemma mot Olofström hade Mariestad ingen chans att ta förstaplatsen, två poäng efter Skövde och Pantern. SIK ledde serien på målskillnad och satt ändå i förarsätet inför den avslutande matchen mot Pantern i Kirsebergs Ishall.

Avsaknaden av forwards och centrar gjorde att Jonas Björkman gjordes om till forward för att kunna spela med tre hela femmor, och sällan har väl ett sådant drag blivit så lyckat. I sitt första byte – i numerärt underläge – satte Björkman tonen med att göra 1—0 för SIK.

- Skönt att vi kunde fullfölja på tre femmor. Björkman gör en stark match och visar vilken stor spelare han är. Läser spelet mycket bra, berömde tränaren Tomas Kempe efter matchen.

Björkman själv har erkänt i efterhand att han gav sina forwardskamrater lite pikar när han gled in i båset efter målet.

- Jag undrade vad det var som är så svårt med att vara forward, skrattar Björkman.

- Vi hade ju tre och en halv back i vår femma eftersom Samuel (Nilsson) är så bra defensivt så vår inställning var att spela 0—0, men det blev 2—0. Vi får se hur det blir i fortsättningen efter den här succé-debuten, skrockade Björkman ödmjukt.

SIK kunde metodiskt manövrera ut Pantern i matchen och till slut vinna med 3—1 och säkra en plats i kvalserien. SIK hade därmed så långt under säsongen inte förlorat två matcher på raken.

- Vi var lite tagna av stundens allvar mot Mariestad och vi har blivit satta under press några dagar, men jag tycker man ska komma ihåg att i mångas ögon var vi inga förhandsfavoriter. Jag är mycket nöjd att vi klarade det här, summerade tränaren Tomas Kempe efteråt.

KVALSERIEN OCH GLAD PÅSK

Om kraven hade varit stora på laget inför förkvalserien måste ändå sägas att när kvalserien närmade sig så var förväntningarna på laget ganska rimliga. De flesta kände nog att både Örebro och Troja/Ljungby hade bra säsonger bakom sig, och de hamnade på kvalplats endast fyra respektive fem poäng bakom Arboga och ytterligare två upp till Nybro. De hade också bra lag på papperet. Motståndet från den västra varianten av förkvalet, Skåre och Kumla, kändes väl inte lika skräckinjagande, men SIK fick med sig Borås från den andra södra kvalserien och då kommer vi till en liten detalj som kan ha varit avgörande för att SIK gick upp eller misslyckades. Borås tvålade nämligen till Tingsryd i sista omgången i Dackehallen med 3—2 och såg till att hålla smälänningarna bakom sig. BHC var sannerligen inte TAIF:s önskemotståndare, och Tingsryd var heller inte SIK:s. Om Tingsryd hade tagit sig till kvalserien är det nog tveksamt om SIK ha avgörandet i egna händer på påskafton 2004.

Men det hade SIK. Och vilken otrolig folkfest de bjöd på. Publiken strömmade till Billinge hov och skapade magisk stämning när SIK bjöd tillbaka med effektiv ishockey och ett otroligt lagspel. Såväl skyttekungen Johan Skärgård som Timo Hakanen saknades ju trots allt i uppställningen, och även om det var en stark laginsats går det inte att komma ifrån loken Nicklas Dyrén och Jarno Honkonens betydelse för utfallet.

För att återskapa lite stämning rekapitulerar vi lite från varje referat från de tio kvalmatcherna nedan:

SKÖVDE IK—SKÅRE BK 5—1

- Det var bra från början. Vi fuskade lite i försvarszon i andra perioden när vi inte fick utdelning och ibland lite dåligt tålamod med pucken, annars hade vi bra kontroll, tyckte tränaren Tomas Kempe.

SIK höll bra koncentration på det som var viktigt. Inga utsvävningar som satte medspelarna i jobbiga situationer och ett bra, snabbt passningsspel som gjorde det svårt för gästerna.

HC ÖREBRO—SKÖVDE IK 4—3

SIK tog ledningen i första minuten, men sedan vände Örebro. SIK kvitterade två gånger om genom Anton Strålman, innan Marcus Sjöo satte matchvinnande målet 12.57 in i tredje perioden.

- Vi spelade med huvudet under armen efter varje kvittering. Alla spelare hjälpte inte till och vi måste få igång alla. Tycker det borde vara lättare att motivera sig till en så här positiv serie som det är för oss, sa Tomas Kempe.

SKÖVDE IK—BORÅS HC 4—1

Efter den något mindre goda insatsen i Örebro, där det i ärlighetens namn var riktigt svårt att känna igen SIK, hann laget med några kullerbyttor på måndagen och spelade som ett helt nytt lag mot Borås på tisdagen.

Gästerna hade en period på sju-åtta minuter då de var vassare än SIK i första perioden men hade inte ett smack att säga till om i andra och tredje. Segern var lika glasklar som isen runt Nicklas Dyrén...

- Vi gör en stabil insats. Även när de fick ett ledningsmål kände jag mig aldrig orolig. Vi kom igång bra och det var taggat i alla formationer. Visste att det skulle komma svar förr eller senare, sa Tomas Kempe nöjt.

SKÖVDE IK—IFK KUMLA IK 6—0

SIK vann sin match på bättre tempo i första halvan av matchen och stor effektivitet andra halvan.

- En och en halv period såg det väl bra ut, då hade vi bra koll, sa Tomas Kempe.

IF TROJA/LJUNGBY—SKÖVDE IK 1—2

Det var här som laget kände för första gången att de faktiskt hade chansen att gå hela vägen. Matchen mot Troja var magisk från första minuten till sista. Det var en just match med mycket ge och ta och ett bra tempo nästa hela tiden. Så här beskrev hemsidan Skövdes mål, där Jarno Honkonens matchavgörande 2—1-mål var lika snyggt och kyligt som viktigt.

1—1: Första femman vann ett par tekningar på raken och fick tryck mot motståndarmålet. Trots att passningarna var korta runt kassen fick Jonas Björkman ganska mycket utrymme och tvekade inte i skottögonblicket.

1—2: SIK låg på och forecheckade hårt djupt i Trojas zon och när Jonas Björkman rundade kassen med pucken och släppte in till Jarno framför målet var finländaren helt

omarkerad. Iskallt väntade han ner skicklige målvakten Andreas Andersson och lyfte upp pucken i bortre krysset.

- Bara att gratulera Skövde, resultatet var rättvist. De hade klart bättre chanser att göra 2—1 på som hade varit mer logiskt, våra spelare var helt fel ute där, sa Trojas tränare Esko Nokelainen som var besviken på sitt lags uppträdande strax innan 2—1-målet kom.
- Andreas Andersson räddade oss annars hade matchen varit över tidigare. Trots all rutin vi har lyckades vi inte spela avslappnat och såg inte ut att spela med självförtroende. Kanske var vi rädda för att förlora matchen, frågade sig Nokelainen.

SKÅRE BK—SKÖVDE IK 1—9

Efter en tveksam inledning på matchen var det sedan aldrig något snack. SIK var numret större och Skåre såg alltmer ointresserat ut ju längre matchen led.

SIK vann skotten med 56—13!

- Vi fick inte tag på returerna i första och andra perioden, men i sista blev vi bjudna på två-tre mål när de inte ville vara med längre, konstaterade Kempe.

SKÖVDE IK—HC ÖREBRO 3—2 (straffar)

Skövde IK tog emot starka, tunga Örebro HC inför den fina publiksiffran 2752 och vann bonuspoängen efter straffläggning.

Rasmus Ericsson satte den avgörande straffen säkert mellan målvakten Jens Lodéns benskydd.

- Jämn match. Örebro är svårspelat. Bitvis hade vi svårt att komma in på mål, var lite sena i passningsspelet och kom inte riktigt igång i skridskoåkningen, tyckte Tomas Kempe.

BORÅS HC—SKÖVDE IK 4—3 (straffar)

Borås HC luggade SIK på bonuspoängen efter straffläggning sedan matchen slutat 3—3 efter full tid och förlängning.

SIK inledde trögt och kom inte igång på allvar förrän andra hälften av matchen men trots bra press och chanser kunde Borås hålla undan.

- Vi kom tillbaka i sista tycker jag, men när inte alla är med från början är det svårt att göra det lilla extra, tyckte Kempe.

IFK KUMLA IK—SKÖVDE IK 0—2

Äckligt disciplinerat. Ni har hört det förr, Timo Lahtinens gamla devis från tiden i Malmö. Den gick att applicera på SIK:s insats borta mot Kumla, seger 2—0, där det efter andra målet var viktigare att inte släppa in fler än att göra ett till.

SIK klarade den uppgiften bra, men det var med allt annat än skönspele. Och det är Kumla som ska premieras för det. De tillät inte gästerna att spela ut, spela enkelt eller ge sig in i närkamper ostraftat. Kumla tvingade SIK att jobba stenhårt i varje byte för det gjorde sannerligen hemmalaget.

- När vi checkade i första och andra perioden fastnade vi ofta med våra två toppforwards och fick jobbigare att försvara oss. Därför ville vi inte gå fram i sista perioden för vi hade problem att komma ifrån dem. Det kanske såg lite bluddrigt ut stundtals, förklarade Kempe.

SKÖVDE IK—IF TROJA/LJUNGBY 1—2 (straffar)

Oj, oj, oj... Det här var den i särklass skönaste poängen SIK tagit sedan Bois borta 1983, då SIK blev klart för playoff till Elitserien.

När slutsignalen gick för full tid var glädjescenerna både på isen och läktaren helt underbara. Ståpälsen var ett faktum. Och det är så skönt att säga det: SIK TILL ALLSVENSKAN!!!

- Vi genomför matchen som vi vill, en dipp i andra annars är det bra, summerade Tomas Kempe efter att ha hyllats rejält efter matchen av publiken som stannade kvar länge för att hylla sina hockeyhjältar.

- Det är det skönaste med det här, att se att det finns ett sånt sug i sta'n efter bra hockey. Det är många som gläds med oss. Underbart, fortsatte den framgångsrike SIK-tränaren.

Bara 2—3 i skott i sista perioden måste väl vara något slags rekord det också men det konstiga i den här matchen var att båda lagen hade något att försvara och även om

hemmalaget försökte att göra ett avgörande mål ända fram till fem minuter återstod var det inte svårt att förstå hur spelarna kände det innerst inne.

- Det blev så i slutet att man gav bort röda linjen för att hålla egen blå och killarna ville inte spela. Det var lite närkamper och alla var livrädda att gå bort sig, sa Kempe.

Publiken har vi inte nämnt så mycket om men 2867 störtivdes på läktarna. Fantastiskt stöd hela matchen och i slutet av matchen stod hela sittplats upp. Det var en riktig rysare det!

Under förlängningen sjöng Trojas klack "Välkomna till Allsvenskan" och "Hela hallen" och man kan nog ana ganska trevliga klack-matcher senare i höst.

Säsongen i siffror: http://skovdeik.se/files/summary/summering_2003_2004.pdf

TEXT: **Micke Därth**, med bidrag från **Per-Erik Odh**
FOTO: **Ulrik Heedman**